

Húsz év múlva

**Szarvas és Vidéke II. évfolyam 4. szám
1987. január 30.**

Még nincs vége! – figyelmeztet a lap egy hátsó oldalas írása. De szerencsére nincs nagy baj, csak a télről van szó. A cikk írója számos jó tanácsot ad, hogyan kerüljük el az emberek a havas, fagyos napok veszélyeit. Felidézi 14 évvel azelőtti emléket, mikor a tavasz március 21-én 40 centiméteres hóval köszöntött be. Megnyugtatta azonban a lakosságot, úgy mint eddig, ezután sem fog a lakosság hiányt szenvedni az alapvető élelmiszerekből.

A hús az alapvető élelmiszerek közé tartozik? Mert a lap belső oldalán szóba kerül a húsellátás, nem a tél kapcsán, hanem egy újabb olvasói levél nyomán. Úgy látszik, az olvasók rákaptak, hogy megfogalmazzák a boltokkal kapcsolatos kritikáikat. A lap szerkesztői pedig már olyan rutinra, akkora ismeretanyagra tettek szert, hogy nem is küldték tovább az olvasói levelet, fejből tudták a választ a panaszra, minthogy korábban már megírták. „... a tökehúsok és húskészítmények minősége és választéka nem kielégítő városunkban. Ezt tanácsi dokumentumok is alátámasztják. A fennálló rendelkezések szerint szigorú kvóták szabályozzák a forgalomba kerülő húsmennyiséget. Ezen változtatni nincs mód, a választékra, illetve minőségre vonatkozó kifogások viszont jogosak.”

No legalább nem költötték el a pénzüket az emberek ennivalóra. Takarékoskodtak és lakásokat építettek. Az Egy nélkülözhetetlen szövetkezet című interjúból kiderül, hogy a Szarvasi Lakás-, Garázs, Üdülő Építő Szövetkezet ezidőtájt 56 lakást épít a városban, a Kis utcában 44-et, a Malom utcában 12-öt. Az emberek azért építtetnek velük, mert tagként csak az önköltséget számítja fel nekik a szövetkezet. Így a lakások négyzetmétere 8500-9500 forintba kerül. Elképesztően kevés a mai árakhoz viszonyítva. Természetesen ezt a fizetésekkel kell összevetni, aminek nagyságáról képet kaphatunk az első oldalas írásból, melyben a riporter a Kardosi Egyetértés Mgtsz elnökét, Trabach Istvánt kérdezi a szövetkezet dolgairól. Megtudhatjuk, hogy: „Tagjaink jövedelme 71 ezer forint körül mozog.” Mármint évente.

Az elnök azt is kifejti, hogy elégedetlen a szabályozórendszerrel. „A XIII. kongresszus elvei nagyobb önállóságot feltételeztek. 1986-tól újból szigorítottak. Csak akkor tudom megfizetni az átlagon felüli teljesítményt nyújtó dolgozót, ha közben alacsony bérről, vattaembereket alkalmazok.”

Mond még egy másik igen érdekes dolgot is a téveszelnök, mikor az újságíró a következő megjegyzést teszi.

– Legendák keringenek a kítőnő kardosi földekről!

– Valóban! A megyében második helyen állunk, ha a földek aranykorona-értékét nézzük. Földjeink azonban semmivel nem jobbak, mint például a kondorosi földek. Azt hiszem, hogy amikor a földeket értékelték, a nagybirtokok tulajdonosai erőteljesen „befolyásolták” az akkori tisztviselőket. Az itt élő kisparasztok ezt nem tehették meg, így magasabb lett a föld értéke – és az adó.

Vajon ez valami „mezőgazdasági legenda”, vagy van benne igazság? Mikszáth regénybe illő információ.

Elindul viszont egy sorozat az újságban, ami garantáltan korrekt adatok felhasználásával foglalkozik a munkaerő-foglalkoztatottság helyzetével Szarvason és környékén. A bevezetőből megtudhatjuk, hogy a tanulmány célja a gazdasági hatékonyság „emberi tényező” komponensének vizsgálata. A téma rendkívül előremutató, húsz év múlva, mikor ezt az emberi tényezőt humán erőforrásnak mondják, már igen előkelő helyet foglal el a gazdaságot befolyásoló tényezők sorában. Is. A szerző az első részben azzal szembesíti az olvasókat, hogy Szarvason és vonzáskörzetében 1970 és 1980 között a lakosság száma 1190 fővel nőtt ugyan, de a következő hat évben 1212-vel csökkent. A környező településeken a csökkenés folyamatos. Szarvas lakóinak száma 1986-ban 19 ezer 396 fő, húsz évvel később 17 ezer 863. Ez egy újabb tanulmány témája lehet.

Felhívás

A Habitat for Humanity Szarvas és Térsége Helyi Szervezete ismét 4 rászoruló családot szeretne otthonhoz juttatni

A jelentkezés feltételei:

- **rászorultság (alacsony jövedelem, és a család más módon nem tud lakáshoz jutni)**
- **fizetőképesség (a várható havi 15 000 – 25 000 Ft kamatmentes havi törlesztő részlet előreláthatólag 10-15 éven keresztül)**
- **minimum 1200 munkaóra ledolgozása az építkezésen**

A megfelelő családokat a jelentkezők közül a Család kiválasztó és Családgondozó Bizottság javaslata alapján, az Igazgatótanács fogja kiválasztani.

Jelentkezési lap átvehető és bővebb felvilágosítás kérhető:

HABITAT IRODA

Szarvas Szabadság u. 30. (SZÁT Irodaház)

Telefon: 66/215-201

Mobil: 20 428 83 00

Jelentkezési határidő: 2007. Február 28.

Recenzió

Nagyemberek, hírességek

A napokban jelent meg dr. Szilvássy László „Nagyemberek, hírességek, példaképek” című munkája. Ez a szerző 15. kötete! Az előszó eligazít a szerző szándékait illetően. Ez a munka tulajdonképpen egy kislexikon, bemutat 67 jeles személyiséget, akik az élet különböző területein „letettek valamit az asztalra”. Ez a munka akár hiánypótló is lehet, hiszen nem mindenki tud hozzájutni nagylexikonhoz. A bemutatott jeles személyiségek ötletszerű felsorolása nem utal szakterületekre, csupán a nevek alfabetikus sorrendben szerepelnek ebben a munkában.

Ki-ki felkészültsége és szándékai szerint tallózhat a tartalomjegyzékben. Aligha lehet regényszerűen olvasni ezt a munkát, hiszen ez nem vezethet sehova. Erre egy példa: Constantinus – Csokonai Vitéz Mihály – Dankó Pista, de lehet más egymástól független három nevet is felsorolni, akik egykori tevékenységének semmi köze egymáshoz, sem időben, sem pedig tevékenységük területét illetően.

A Tisztelt Olvasó felteheti magában a kérdést, hogy ki miért került bele ebbe a kislexikonba? Erre mindenki felkészültsége, érdeklődése és vérmérséklete szerint formálhat véleményt. Csak úgy, mint arra, hogy ki mindenki hiányzik a felsorolt és bemutatott személyiségek közül. Kapásból néhány neves személyiség: Benka Gyula, Kossuth Lajos, dr. Palov József, Szentgyörgyi Albert? Ezen kár lenne vitát nyitni, mert ez nem vezetne sehová. Aki érdeklődéssel veszi kezébe ezt a könyvet, tudomásul veheti a tényt, „ez van”!

Lehet ezt a munkát pozitív és negatív jelzőkkel is ellátni. Egy biztos, hogy aki lapozgat a könyvben, bizonyára talál benne olyan ismereteket, amit esetleg hasznosíthat munkája során. Megismétlem, hogy ez „Előszó” eligazít a szerző tiszteletreméltó szándékait illetően.

Felhívom a Tisztelt Olvasó figyelmét arra, hogy érdemes az itt megtalálható, lassan elfeledett jeles szarvasi személyiségeknél időzni, többek között ilyen dr. Melich János, Ruzicskay György, Tersztyánszky Ödön, Tessedik Sámuel és felesége, illetve Vajda Péter.

Ez a munka megérdemli a nyilvánosságot, ezért az érdeklődők szíves figyelmébe ajánlom.

Molnár László

